

На кнігах Івана Шамякіна духоўна выспявала не адно пакаленне

Літаратурны вечар-партрэт «Іван Шамякін: жыццё і лёс» з нагоды 100-годдзя з дня нараджэння пісьменніка ў Коханаўскай сярэдняй школе імя І. П. Кожара правяла загадчыца мясцовай гарпасялковай бібліятэкі Марыя Цупрыяновіч.

У ходзе мерапрыемства старшакласнікі пашырылі свае веды пра асобу Івана Шамякіна, даведаліся аб значэнні яго творчасці. Марыя Цупрыяновіч раскрыла свет вобразу, харектарау, якія стварыў у сваіх творах пісьменнік.

За вялікі ўклад у развіццё літаратуры І. Шамякіну прысвоена высокое званне народнага пісьменніка Беларусі (1972). Двойчы яму прысуджалаася Дзяржаўная прэмія БССР. Літаратурныя заслугі пісьменніка адзначаны Зоркай Героя Сацыялістычнай

Працы (1981). У 1994 годзе ён быў аbraneы акадэмікам Нацыянальной акадэміі навук Беларусі ў галіне літаратуры. Шмат гадоў І. Шамякін працаваў на ключавых пасадах у Саюзе пісьменнікаў Беларусі, кіраваў выдавецтвам «Беларуская энцыклапедыя».

Іван Пятровіч Шамякін прыйшоў у літаратуру як аўтар твораў на тэму Вялікай Айчыннай вайны, але хутка адкрылася, што захапляюць яго і проблемы сучаснасці. Творы І. Шамякіна карысталіся ў чытача вялікім

поспехам. Дастаткова назваць раманы «Крыніцы», «Сэрца на далоні», «Снежныя зімы», «Атланты і карыятыды», «Вазьму твой боль», «Злая зорка», «Трывожнае шчасце», аповесці «Гандлярка і паэт», «Ахвяры» і інш.

У 1951 годзе за маштабны твор «Глыбокая плынь» пра партызансскую бараку на акупіраванай тэрыторыі пісьменніку была прысуджана прэстыжная на той час Сталінская прэмія (позней яе назвалі Дзяржаўная прэмія СССР).